

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 2 – 2012 • 22. nov. • Utgivelse nr. 45 • Årg. 22

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

3-riksmøte i
Nyköping

Side 9-11

Loge Cecilia
feiret 50-års
jubileum

Side 14-17

Tanker i tiden ...

Jeg sitter her med spørreskjemaet vårt foran meg, og jeg ser jo godt at det kan være behov for en sånn undersøkelse.

Tiden forandrer seg hele veien og vi med den. Men derfor føler jeg at det er viktig at vi ikke forandrer for mye på selve ritualene og innholdet i møtene våre.

I dag skal alt moderniseres og gjøres lettfattelig!

Montro om vi ikke gjør oss selv en bjørnetjeneste?

Jeg er ikke imot fremskritt, tvert imot. På mine gamle dager har jeg fått meg Ipad, og jeg både mailer og skyper og stortrives med det.

Men det er noe med å ta vare på de gamle verdier. Ha tid til å være litt høytidelig, eller kall det seriøs!

La roen få feste seg og ha tid til å være litt ettertenksom, – ha tid til å tenke litt «gammelt» og rolig. Ikke bare fare heseblesende gjennom livet. Gi oss tid til å la ting «synke inn» og gi oss tid til å tenke over livet vårt.

Dette er noe jeg tror vi alle trenger i vårt travle og materialistiske «samfunn».

Samtidig må vi «gamle» søstre ta godt imot de nye søstrene som kommer til oss!

La oss se hverandre!

Tanker som deles. En hjelpende hånd.
Sorger som kveles av vennskapets bånd.

Sol Johansen

..... så et par små dikt til ettertanke

Det suser en sang gjennom sivet
med bud til dem som vil høre.
Ta vare på livet som grønnes og gror,
la barna arve en frodig jord.

Så fort skal allting skje
så raskt vi flytter oss
fra sted til sted.
Det hindrer sjelen vår å henge med.

Helene Freilem Klingberg

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2012
Årgang 22
22. november 2012
Utgivelse nr. 45

Redaksjonskomité:
Gunn Sandvig
Toril Natrud
Tove Granli
Halvor Kure
Jan Isaksen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. Helst ønsker vi at du sender innlegget som e-post eller vedlegg i en e-post:
toril.natrud@gresvig.no
hakure@gmail.com

Innhold:

Leder	2
Minneord	3-5
Nr. 31 - Sekretærens spalte	6
Nr. 62 - Sekretærens spalte	6
25 års Vetranjuveler i Cecilia	7
3-riksmøte i Nyköping	9
Cecilias sommertur til Soli Brug	12
4 ny søstre i Cecilia	13
Loge nr. 31 Cecilias	
50 års jubileum	14
Sommermøte i Håkon Håkonsson	18
Grasrotandelen	19
Nye brødre i Håkon Håkonsson	20
Hagestell på Villa Nore	20
Vellykket høstdugnad	21
Cecilia holdt julemesse	22
Tyttebærtid	23
Ordenens Landssak 2011–2013	23
Tanker fra en veteran som ikke tenker miljø	24

Redaksjonskomiteen i Nore-Nytt ønsker alle Odd Fellows en fredfylt og god jul.

Torfinn Jørgenrud til minne

Eks OM Torfinn Jørgenrud, døde 6. august.

En fullsatt hovedkirke i Spydeberg tok farvel med ham 15. august.

Mange logebrødre hadde møtt fram, noe familien hans satte stor pris på.

Siden begynnelsen av mai har vi som så ham ofte stilt oss spørsmålet: "Hva er det med Torfinn?"

Vi fikk etter hvert vite det, men at han skulle bli borte så fort, trodde ingen av oss.

Han hadde overlevd alvorlige sykdommer før, men kreften ble for vanskelig.

Jeg har kjent Torfinn i over 40 år, og regnet meg som en av hans mange venner i alle disse årene. Når han nå plutselig har gått bort, går det opp for meg hva han har betydd for meg som kollega, omgangsvenn, bror i Odd Fellow Ordenen, og ikke minst som "kammerat", for å bruke Torfinns eget ord på nært vennskap.

Torfinn var en svært driftig og effektiv kar. Det gikk fort i svingene, også bokstavelig talt. Han var kjapp med alt han foretok seg, tøff og ured.

Han pratet ikke bort tiden, og fikk utrettet mye.

Allerede i ung alder bygde han huset i Nedre Dam vei i Spydeberg, et hus som fremdeles er et

av bygdas fineste. Tidlig på 70-tallet bar han bokstavelig talt på egen rygg på plass hytta på Fefor, og på slutten av 80-tallet satte han opp et stort industribygg i Spydeberg.

Han var egen næringsdrivende i nesten 30 år. Som sådan var han svært opptatt av å gi sine kunder god service og hjelp både faglig og på andre måter. Som fagmann på deler og utstyr til anleggsmaskiner var han svært dyktig.

Torfinn fikk til det han bestemte seg for. For han var et tja ensbetydende med ja, og et nei en utfordring. Denne egenskapen dro også vår loge nytte av på den måten at han fikk overbevist mange om at OF var noe å satse på. Han var fadder for mange av oss.

Han ble tatt opp i Odd Fellow Ordenen i 1974, 33 år gammel. Av embeter har han bl.a. vært kasserer, UM, OM og Eks OM. Han ble tatt opp i Leiren i 1995. Han mottok 25 års veteranjuvel i 1999, og Storlogegraden i 2002. Jeg sa han var tøff. Ja, det var han, men først og fremst mot seg selv. Hvem hørte Torfinn klage om seg selv? Ikke den siste tiden heller.

Torfinn var utrolig snill og hjelpsom, med fokus på viktige ting i livet: Familie og venner, sannhet og rettferdighet.

Familien betydde aller mest for ham. Hans solide livsledsager Inger Marie, barn, svigerdøtre, og ikke minst de 5 barnebarna var han veldig glad i og stolt av. Hans store hobby og lidenskap i over 20 år, har vært gamle DKW-biler, DKW-klubben og alle vennene både han og Inger fikk der. Torfinn var realist, så han var nok klar over at sykdommen han bar på var svært alvorlig. Men jeg vet at Torfinn hadde lyst til så mye mer, og han visste nok hva han betydde for både familie og venner.

Derfor er savnet av ham så tungt å bære, også for hans mange venner i Odd Fellow Ordenen. I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet lyser vi fred over Torfinns minne.

Johan Hvalshagen

Ord om kjærlighet . . .

Kjærlighet er å gi varme,
men ikke forbrenne noen,
å være ild,
men ikke fortære noen.

Kjærlighet

Ingen oppfinnelse gjort av mennesker!
Det er en oppfinnelse av Gud.

Du kan være lykkelig
i en fattig hytte
med kjærlighet
og
dypt ulykkelig
i den flotteste villa
– uten kjærlighet.

Phil Bosmans

Loge Håkon Håkonssons eldste har gått bort

24. august sovnet Gunnar Johnsen uventet inn på Fredrikstad sykehus, vel 94 ½ år gammel, etter et kort opphold der. Skiptvet Kirke var fullsatt da han ble bisatt onsdag 5. september 2012.

Br. Harald Gunnar Johnsen ble født 25. januar 1918 i Halden, like under festningen, men 11 år senere bygget de villa ved Risum. Gunnar hadde 10 søsken. Etter folkeskolen begynte han sin yrkeskarriere som gårdsgutt. Det kunne være stor forskjell på arbeiderne og herskapet. Men han opplevde også positive ting denne tiden. I 4 ½ år jobbet han under bonden på Solberg, og det var her han fikk grunnlaget for sin interesse for blomster og planter.

Etter eksamen på Kalnes arbeidet han som regnskapsfører og kontrollassistent på Kråkstad. Han tok mange fag som privatist, samt opptaksprøvene til lærerskolen. Han leste også kristendoms-kunnskap på Menighetsfakultetet.

Før han tok lærerskoleeksamen, dro han til Skjervøy som lærer. Her traff han Ruth, og de giftet seg her i 1951.

Etter lærerskoleeksamen i Elverum, ble Gunnar lærer i Porsanger i Finnmark. Her ble de boende i 7 år fra 1952 til 59, en tid han betegnet som de beste årene i hans liv. Her ble begge sønnene født, mens datteren Gunnhild ble født etter at de kom til Skiptvet. Det ble 3 barnebarn og 2 oldebarn.

I tillegg til lærergjerningen i Finnmark, jobbet han også som organist i kirken. I tillegg til å drive skolehage, ble Gunnar engasjert som lærer på landbrukskurs. Han dro 3 mil innover til

Billefjord hvor han underviste tilsammen 80 elever.

Da de kom til Skiptvet, etablerte de seg på Langli. Her ble Lida-rende bygget, og Gunnar startet gartneri. Han arbeidet først som lærer på Langli skole, og deretter på Kirkelund. Det ble en stor overgang da Ruth gikk bort, men han fikk god hjelp av datteren Gunnhild. Han var aldri redd for utfordringer, og deltok i «Ta sjansen» i Holmenkollen 3 ganger.

Som ung lærer på Skjervøy syklet han en gang hjem til Halden fra Finnmark. Turen tok 14 dager og han sov under åpen himmel. I Finnmark tok han en gang elevene med opp på et fjell. Han var da 40 år og elevene var imponerte over at han klarte det, han som var så gammel. Da gjorde han en avtale med dem at han skulle komme tilbake om 40 år, og gjøre samme turen med dem. Han holdt kontakten med sine gamle elever, og 80 år gammel møtte han dem og gjentok turen. Med unntak av noen av elevene som ikke kunne ta turen av helsemessige årsaker som han sa.

Han var fortsatt aktiv til det siste. På begynnelsen av 70-tallet hadde han en førsteklasse som ville han skulle fortelle eventyr. Han hadde ikke lyst til å lese eventyr fra en bok, og i stedet diktet han eventyret mens han fortalte det. Resultat kom siden i boka om Petter Ekorn, og deretter Vesla og blåbæret, og bok nummer tre var også under arbeid. Han holdt kontakt med konas familie, og første lørdag i juli hvert år møttes de på Skjervøy. Han planla også å skrive en slektshistorie om konas slekt fra Skjervøy for de siste hundre år.

Den ville sannsynligvis kommet som roman. Siste kveld han levde kom legen inn og sa han skulle reise hjem neste dag, og at han måtte ta det med ro en stund. Da svarte Gunnar at det hadde han ikke tid til! Selv i den høye alder av snart 95 år, hadde Gunnar livsglede og hadde fortsatt planer for framtiden. Vi må også takke Gunnar for de flotte bedene foran logehuset vårt.

Br. Harald Gunnar Johnsen ble innviet i vår orden 21. november 1985 og tildelt Den Høye Sannhets Grad 14. mai 1987.

Kallet til Leieren 16. oktober 1992 og tildelt Den Kongelige Purpurgrad 1. november 1994.

Embeter i Loge 62 Håkon Håkonsson:

Organist	1987 – 1991
Kapellan	2001 – 2003.

Han sitter ikke lengre på sin faste plass i salen. Han er savnet, alle hadde et spesielt forhold til Gunnar. Vi lyser fred over hans minne!

Frist for levering av stoff til Nore-Nytt nr. 1-2013 er 15. april.

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Sverre Ødegård til minne

Br. Sverre Olav Ødegård sovnet inn 28. august og ble bisatt i Askim Kapell 7. september.

Han ble født i Kristiansund 21. juni 1927. Faren var sjømann og var lite hjemme. Sverre bodde derfor sammen med moren til han var åtte år gammel. Da døde hun, og han ble tatt hånd om av tante og onkel. Faren døde under krigen. Etter en del år flyttet han til tante og onkel i Surnadal.

Da han skulle velge utdannelse, ble det økonomi. Han avla eksamen ved Bedriftsøkonomisk Institutt i Oslo i 1955. Som nyutdannet økonom kom han til Askim som regnskapssjef ved Askim Boktrykkeri tilhørende Øvre Smaalenene. Etterhvert ble han økonomisjef ved Norlett, inntil han fant tiden moden til å etablere sitt eget regnskapskontor. Han var også registrert revisor, og drev derfor regnskaps- og revisjonsbyrå med 4-5 ansatte resten av sitt yrkesaktive liv.

I 1958 giftet han seg med Astrid. Hun var fra Farstad i nærheten av Hustad. Etterhvert ble det hus i Skrenten 6 på Grøtvedt. Her ble det mange sammenkomster med grilling og hygge med venner. Han var glad i båt og sjø, men også fjellet. Han overtok besteforeldrenes bolig på Nord-Møre, og dette ble familiens feriested. En interesse var sang og musikk, og han sang i Askim Mannskor i mange år.

To døtre kom til verden, og etterhvert tre barnebarn som han satte stor pris på. Han opplevde også å bli oldefar. Helsen sviktet, og nyttårsaften 2000 fikk han hjerneblødning. Han kunne derfor ikke møte i Logen som han ønsket. De siste år bodde han på Løkentunet hvor han også døde.

Han ble innviet i vår Loge og mottok Troskapsgraden 24. april 1980.

Forfremmet til Det Gode Vennskaps Grad 19. februar 1981.

Den Edle Kjærlighets Grad
4. mars 1982.

Den Høye Sannhets Grad
3. mars 1983.

Han hadde embedet som UM's venstre ass. 1983-85.
28. april 2005 mottok han 25-års veteranjuvel.

Vi lyser fred over Br. Sverre Olav Ødegårds minne.

J.I.

Åshild Røsting til minne

Det var med sorg og vemodsfølelser jeg fikk vite at søster Åshild døde rett før St.Hans denne sommeren. Hun hadde vært syk en stund, og siste gang jeg gikk bokrunden min på Edwin Ruuds Omsorgssenter før ferien, var hun for syk til å ta imot meg. Vi har sett hverandre jevnlig i de årene hun har bodd der. Hun var glad i å lese, og det lå alltid bøker fremme på salongbordet hennes. Hun var en ivrig boklåner.

Hun var glad i logen sin, og sa alltid at den hadde betydd mye for henne og gitt henne så mye fint hun kunne tenke på i ettertid.

Søster Åshild Røsting ble født 19. august 1919 og var nesten 93 år gammel da hun døde 22. juni i år.

Hun ble innviet i Loge nr.31 CECILIA den 25.11.1985 og fikk Den Høye Sannhets Grad den 08.02.1988. Hun var H ass. for UM 1989-1991. Hun deltok i flere spill og møtte så ofte hun kunne på logemøtene våre. Etter hvert fikk hun dårlige knær, og bruk av krykker og senere også rullestol hindret henne i å komme til gamle Villa Nore. Heldigvis fikk hun gleden av å være med til det nye logehuset også. Det ble noen få logemøter, ettermøter og flere Søstertreff før hun måtte gi seg.

Ved en høytidsstund på Edwin Ruuds Omsorgssenter 1. desember 2010 ble hun tildelt 25- års Veteranjuvel.

Jeg fikk dessverre ikke vært tilstede i begravelsen 3. juli. Men mange logesøstre fulgte søster

Åshild denne dagen. Vår OM, Ellen Harr Nuttall, avsluttet sine minneord om søster Åshild slik: "Jeg minnes henne som en alltid blid, verdig og elskelig dame. Vi vil savne henne. I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet lyser vi fred over hennes gode minne."

Rigmor Løes

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

JUBILANTER våren 2013:

(31.01.1928)	Gerd Ebba Smestad	85 år
(06.06.1923)	Valborg Marie Aastad	90 år
(09.06.1928)	Marie Elise Andresen	85 år
(17.07.1923)	Oddbjørg Annie Jørstad	90 år

VETERANJUVELTILDELINGER:

28.01.2013	Brita Turid Mohrsen	
	Innv. 25.01.1988	25 år
28.01.2013	Tove Marie Præsthus	
	Innv. 25.01.1988	25 år
25.02.2013	Kari Ymbjørg Tallaksrud	
	Innv. 25.02.1963	50 år
22.04.2013	Marie-Elise Andresen	
	Innv. 11.04.1988	25 år
22.04.2013	Liv Bjørnstad	
	Innv. 11.04.1988	25 år

Gradtildelinger vår/høst 2012:

DEN HØYE SANNHETS GRAD:	
23. april	Magnhild Moe
23. april	Anne-Lise Nilsen
23. april	Tove Granli
10. september	Inger-Lise Haugen
10. september	Nina-Christin Aaseby

DEN EDLE KJÆRLIGHETS GRAD:

8. oktober	Bodil Irene Torp Huse
8. oktober	Wigdis Stensby
8. oktober	Marit Rosendal

DET GODE VENNSKAPS GRAD:

27. februar	Inger-Åse Heer
22. oktober	Guri Karen Witsø
22. oktober	Kari Aasgård

Vi gratulerer!

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Nye Brødre våren/høst 2012

10.mai	Knut Jørgen Herland
	(fadder Odd Martin Skarpholt)
10.mai	Gunnar Laven
	(fadder Øivind Reidar Svendsby)
27.sept.	Øyvind Hanssen
	(fadder Kåre Mons Bye)

Gradtildelinger vår/høst 2012

24.mai	Terje Borgersen
	Den Høye Sannhets Grad
30.aug.	Chris Gunnar Bech Halstvedt
	Den Edle Kjærlighets Grad
30.aug.	Kjell-Harry Olausen
	Den Edle Kjærlighets Grad
13.sept.	Ole Kristian Klever
	Den Høye sannhets Grad
13.sept.	Aasmund Wageli
	Den Høye Sannhets Grad
11.okt.	Kjell Jan Høglund
	Den Høye Sannhets Grad
08.nov.	Tore Bjørseth Seim
	Den Edle Kjærlighets Grad

08.nov.	Hans Martin Forberg
	Den Edle Kjærlighets Grad
08.nov.	Roald Kvamme
	Den Edle Kjærlighets Grad
22.nov.	Richard A. Davis
	Det Gode Vennskaps Grad

Jubilanter høsten 2012 og vår/sommer 2013

24.des.	12	Jan Erik Kjølstad	60 år
31.mars	13	Øivind Reidar Svendsby	60 år
25.april	13	Jan Yngvar Grefslie	80 år
28.mai	13	Per Sigvart Narvestad	80 år
16.juni	13	Johan Aksel Ekhaugen	70 år
27.juni	13	Vidar Kjærheim	70 år

Veteraner våren 2013

11.april	Asbjørn Alstadsæter	25 år
12.april	Magne Kviserud	40 år
12.april	Per Sigvart Narvestad	40 år
21.april	Kåre Rosendal	25 år

Vi gratulerer!

VENNSKAP · KJÆRLIGHET · SANNHET

25 års Veteranjuveler til to av våre søstre

Mandag 14. mai 2012 ble Randi Arnesen og Rigmor Løes tildelt 25 års Veteranjuveler. DSS Unni Beate Bergsland foretok tildelingen og Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen fungerte som Stor Marsjall. Seremonien ble vakkert gjennomført med musikk av søster Solveig og sang av søster Bjørg.

Deretter kom vi ut i en vakkert pyntet festsal hvor ettermøte startet med en ny sang laget av bror Ingar til 3-riksmøtet i Sverige.

Menyen var dampet laks med revne gulrøtter, kokte poteter og hollandaisesaus.

Første taler var fungerende OM Reidun Lie Larsen som takket veteranene for trofast og godt arbeid i de 25 årene.

DSS Unni Beate Bergsland var neste taler, og hun tok for seg bekymringen med de litt for mange utmeldingene. Det er satt i gang en spørreundersøkelse for å prøve å kartlegge hva som er årsaken.

Noen indikasjon har kommet på at det gjelder mer tid til familien og noen på forholdene i losjen. Så takket veteranene for tiden i losjen og for veteranjuvelen. Søster Rigmor hadde besøk av en elev fra sitt første år som lærer. Hun fortalte morsomme episoder fra den tiden og fra tiden i losjen.

DSS ba igjen om ordet, og hun hadde med en gave. Det var et stort bilde av Storsire Morten Buan. Gaven var til både herre og damelosjen, og skal være på plass innen jubileet 17.nov. 2012.

Søster May Loe Trippestad delte så ut lister for arbeid som skal leveres til julemessen.

Takk for maten var ved søster Gunn som fortalte om sin noe svake kokkekunnskaper som nygift og bedringen ved å bruke kokbok.

Kaffe og bløtkake som Randi og Rigmor spanderte, ble servert i salongen.

Fra venstre: 25 års Veteran Randi Arnesen, Distrikt Stor Sire Unni Beate Bergsland og 25 års Veteran Rigmor Løes.

Søster Solveig og søster Bjørg ledet an med allsang av maisanger. Så takk for et fint møte med hyggelig avslutning.

Grethe Sørby

Rigmor Løes, 25 års Veteran

Str. Rigmor Løes ble innviet i loge nr. 31 Cecilia den 11.05.1987.

Hennes fadder var str. Aslaug Gjerløw Eriksen – en god venninne gjennom mange år. Rigmor er født i Bærum. Som nygift og med utdannelse som lærer fikk hun jobb ved en barneskole på Nesodden. Der ble hun i 6 år. Sammen med mann og barn kom hun til Eidsberg i 1967. De hadde kjøpt gården Søndre Garseg på Slitu og bosatte seg der. Som ny på stedet valgte hun å ta et fri-år som lærer og var hjemmeværende med sine barn.

I 1968 begynte hun som lærer ved Folkenborg skole på Heggin. Senere gikk hun over til spesialskolen i Eidsberg kommune samtidig som hun videreutdannet seg i spesialpedagogikk.

Deretter ble det mange år som lærer ved Tenor skole og enda noen år etter dette på Mysen

Videregående skole. Der som lærer ved linjen for psykisk utviklingshemmede, en linje hun selv var med å starte og tilrettelegge undervisningsopplegget for.

Rigmor forteller at da hun ble innviet i logen visste hun lite om hva hun gikk til.

Hun forstod på sin fadder at det var noe helt spesielt som måtte oppleves og ikke forklares. På denne tiden var str. Guro Lie vikar ved Tenor skole slik at noen generelle opplysninger om Ordenen fikk hun likevel.

Selve Innvielsen var da også en opplevelse. Storheten i seremonien opplevde hun sterkt.

Rigmor husker spesielt str. Liv Brynjulvsrud som førte henne på vandringen inne i logesalen.

Hennes rolige væremåte og veiledning føltes der og da ekstra godt.

Rigmor fikk flere logeoppdrag etter hvert. Hun minnes spesielt sine to perioder i kollegiet. Erfaringene derfra bragte henne kunnskap også om logens indre administrative liv. Lærerike og gode år. De seks årene med Nore-Nytt ble også utfordrende og spennende, og som Kapellan fikk

hun være med på mange fine oppgaver i logesalen.

Rigmor sier hun ved logemøtene alltid får med seg noe verdifullt og noe å glede seg over. Det har derfor aldri falt henne inn et ønske om utmeldelse av logen.

Hun blir lei seg over at noen allikevel tenker slike tanker, men innser at vi som individer ser og opplever ting forskjellig. Det kan også bunne i forhold den enkelte må balansere opp mot fortsatt medlemskap.

I en loge med langt over 100 medlemmer kan vi riktignok ikke oppnå dypt vennskap med alle, men vi kan vise hverandre vennlighet og møte hverandre med smil og åpent sinn når vi møtes. Hun roser den gode ånd i loge Cecilia, en kultur vi må hegne om og utvikle. Av og til blir det for noen nødvendig å ta en pause i logelivet fordi livet utenfor krever det, men da er det ekstra hyggelig den dagen de igjen finner sin plass innenfor søsterkjeden. Det å være menneske betyr at vi også må jobbe med oss selv, være oss bevisste på hva ordet medmenneske innebærer. Det å vise omtanke og vennskap krever noe av oss hele tiden.

Rigmor konkluderer vår samtale med å understreke hvor viktig det er å kunne delta aktivt i logearbeidet. "Møt så ofte du kan. Vær til nytte, bli med i nemder og spill hvis du kan. Si også ja til andre oppgaver, store som små. Da blir du bedre kjent med dine medsøstre og lærer logelivet å kjenne på flere måter. Jeg er takknemlig for alle oppgaver jeg har fått til nå og håper fortsatt på mange gode logear videre."

Unni Gangnæs

Rigmor Løes sine logevita:

Innviet:	11.05.1987
Embeder i logen:	
OM's høyre ass.:	1991-1993
Kasserer:	1993-1995
Kapellan:	1997-1999
Sekretær:	2001-2003
Kapellan:	2007-2009
Medarbeider/redaktør i Nore-Nytt	2005-2011

25 års Veteranjuvel til Randi Arnesen

Undertegnede var på besøk hos Søster Randi Elisabeth Arnesen i forbindelse med hennes forestående tildeling av 25 års Veteranjuvel.

Søster Randi ble tatt opp i Loge Cecilia 11. mai 1987. Guro Lie var hennes fadder. Hun fikk den høye sannhets grad i 1990. Randis embeter i Logen har vært OM venstre ass. 1991-1993 og sekretær fra 1993-1995.

S. Randi er født og oppvokst i Halden. Der hadde hun også sin skolegang. Eksamen artium tok hun i 1949. Der gikk hun sammen med Dagfinn som hun senere ble gift med. Etter gymnaset fikk hun sekretærstilling på Saugbrugsforeningens kontor. Dette arbeidet hadde hun i 5 år.

I 1953 giftet hun seg med Dagfinn. De fikk tre barn og Randi ble hjemmeværende i 18 år. De flyttet til Mysen første gang i 1958. Dagfinn fikk jobb som dommerfullmektig. I denne perioden på Mysen bodde de i Sørenskrivergården. Etter noen år flyttet de tilbake til Halden. Her åpnet han egen sakførerforretning.

Ved siden av jussen underviste Dagfinn hele tiden i den videregående skolen og ved forsvarsskole i Halden. I 1975 flyttet de tilbake til Mysen. Dagfinn fikk fast stilling ved den videregående skolen på Mysen. Randi fikk jobb på kontoret på samme skole og der jobbet hun i 22 år. I 1998 ble hun pensjonist på heltid. Etter hun ble pensjonist har hun vært en del syk. Først et hjerteinfarkt og deretter ble hun rammet av kreft. Skadene etter sykdommen er ikke verre en at det går bra å leve med dem. Barn, barnebarn og oldebarn bor i nærmiljøet. De stiller opp og viser omsorg. Søster Randi forteller at hun er svært glad for å ha Logen å gå til. Der kan jeg bare ta imot – minneverdige opplevelser, mye omsorg og glede. Å tilhøre et slikt fellesskap har betydd spesielt mye etter at jeg mistet Dagfinn i 2009. Når man har hatt et menneske ved sin side i nesten 60 år, tar det tid å takle det å være alene. Man føler at man nesten mister noe av seg selv på en måte. Hun ser med glede fram til å motta 25 års Veteranjuvel. Hun føler stor takknemlighet over å få oppleve dette.

Tove Granli

Logenes nemnder for Omsorg

(Tidligere nemnd for sykebesøk)

Søstre og brødre: Nemndene er avhengig av at dere melder fra når dere vet om medlemmer som er syke eller vil sette pris på et besøk eller en telefon fra logene.

Loge Cecilia – Nemnden for 2011 – 2013 er:

Str. Frøydis Alvim	Mysen	69 89 19 93
Str. Magnhild Moe	Askim	69 88 65 53
Str. Anne Floeng	Mysen	69 89 37 24
Str. Anne Jorun Elvestad	Mysen	69 89 38 18

Loge Håkon Håkonsson – Nemnden for 2011 – 2013 er:

Eks OM Hans Kristian Foss	Skiptvet	69 80 90 16
Bror Magne Holsen	Mysen	69 89 10 75
Bror Helge Rindal	Askim	69 88 00 01
Bror Bjørn Opjordsmoen	Spydeberg	69 83 76 44
Bror Knut Ole Stordahl	Askim	69 88 31 65

3-riksmøtet i Nyköping – 5.-6. mai 2012

I regnvær og sludd møtte vi opp ved Villa Nore for å starte vår ferd mot øst. Der sto det en buss fra Sverige med sjåføren Roger og ventet på oss. Alle var fulle av forventninger og gledet seg til turen. UM var reiseleder og hun kortet tiden under veis med festlige historier og opplysninger om hva som ventet oss i Nyköping.

Første stopp var ved Wärmlands Rasta i Grums. Her fikk vi en kopp kaffe og en baguett. Det smakte deilig med både mat og en strekk på beina. Deretter gikk turen videre og alle koste seg med prat og latter. Vi øvde også på sangen som bror Ingar Karlsson hadde skrevet til denne turen. Det lød ikke særlig pent med en gang, men øvelser gjorde mester. Sol hadde også skrevet en sang tidligere, som det skulle øves på. UM hadde mange vitser og fortellinger på lager, som kortet tiden og holdt lattermusklene ved like.

Søstre på tur til Nyköping. Her under en rast.

Lunsjen ble inntatt på en kafe i Götlunda. Her var det «valgfritt», men jeg tror de fleste falt for stekt laks m.m. Deilig med en pause og strekk på beina. Så startet vi på siste etappe.

Til hotellet ankom både finske og norske søstre samtidig, og det ble

stor gjensynsglede og mange klemmer. Personalet fikk mer enn nok å gjøre med å få innkvartert oss. Alle virket fornøyde med rom og værelsessøster. Det ble ikke så lang hviletid før vi skulle møte i logehuset. Her ble det også stor gjensynsglede med søstre fra de andre to logene.

Logehuset i Nyköping er veldig spesielt og vel verd et besøk. Det ble bygget til formålet for mange år siden. En del blir leiet ut til firmaer, men de to øverste etasjene er til bruk for logene. Logesalen er stor med stor takhøyde, den ser nesten ut som et kirkerom. Veggen bak OM-stolen er nesten helt dekket av et maleri av Den Gode Samaritan.

Overmestrene fra de to besøkende logene hadde med hilsener fra egne loger og takket for innbydelsen til 3-riksmøtet.

Det var fire søstre som skulle innvies denne kvelden. Alt ble fint og verdig utført. Det er interessant å overvære logemøter i andre land, og kunne se at om teksten er noe forskjellig, så er innholdet det samme.

Da logemøtet var over, gikk vi ned i selskapsavdelingen hvor vi

I kveld vil jeg knytte et bånd

Mel.: La meg få tenne et lys

I kveld vil jeg knytte et bånd
Knytte det sammen med deg
Varmende hender du får,
Jeg følger deg hvor du går.
Ute går natten til ro,
Søstre vi bygger en bro
Troskap det gir jeg til deg.
Et lys vil jeg tenne på jord,

et lys ved dette søsterbord,
et lys ved dette søsterbord.

I kveld vil jeg knytte et bånd
Gi deg en tanke så god
Minnes den tid som er gått
Hva vi som søstre har fått
La oss da huske i kveld,
Hva vi har lovet oss selv,
Vennskapets ord bygger bro.
Et lys vil jeg tenne på jord,

et lys ved dette søsterbord,
et lys ved dette søsterbord.

I kveld vil jeg knytte et bånd
Sammen i fremtiden stå
Jeg husker godt hva du sa
Alt du fra hjertet ditt ga
Øyne som varmet så blidt
Takk for det du har gitt.
Kjærlighetsord skal du få.
Et lys vil jeg tenne på jord,

et lys ved dette søsterbord,
et lys ved dette søsterbord.

I kveld har jeg knyttet et bånd
Knyttet det sammen med deg
Søster du er meg så kjær
Alltid står du meg nær
Ute går natten til ro
Søstre har bygget en bro.
Sannhet du får i fra meg.
Et lys har vi tent på vår jord,

et lys ved dette søsterbord,
et lys ved dette søsterbord.

Hilsen Br. Ingar

fikk servert en aperitif. Logebrødre sto for serveringen denne kvelden. Etter at vi var ønsket velkommen til bords, ble alle de tre nasjonalsangene sunget. CM hadde ansvar for å lede ved bordet. OM Karin Thorstensson i loge 23 Cecilia ønsket de fire nye søstre velkomne. Hun sa bl.a.: «Dere er nå blitt opptatt i en uvanlig organisasjon med vanlige mennesker». En av dem tok deretter ordet og takket for tilliten, og de gledet seg til nye opplevelser.

Menyen var: Laks på toast – urtekyllding med tilbehør og egge-likør med bringebærsaas.

Vår OM holdt en flott tale, som gjengis etter denne omtalen. Etter hennes tale reiste vi norske søstre oss og sang Ingars nye sang som står på foregående side. Deretter var det tid for litt samtale mellom søstrene ved bordet mens vi lot maten smake. OM Margareta Biström fra Loge nr. 12 Dagmarkällan takket for maten. Hun talte bl.a. om Kjærlighet til menneskene, om Ordenens kunnskapsvei. Hun avsluttet med å si at: Arbeidet gir energi – livsglede – og harmoni og ønsket oss velkommen til Finland om to år. Etter middagen var det blitt så sent på kvelden at alle fant vegen hjem, hver til sitt, og vi og finnene til hotellet. Noen hadde litt krefter igjen til mer prat og samvær, og noen krøp fornøyde til sengs.

Etter en deilig søndagsfrokost gikk vi til Nyköpingshus som er en forsvarsborg fra 1200-tallet. Det var ingen guide der, så vi ruslet rundt på egenhånd. Været var fint, og spaserturen til NK-villaen, hvor lunsjen skulle inn-tas, gjorde godt. Vår OM Ellen takket for oss og vi avsluttet med å synge str. Sols sang: «Takk for oss». Og så var det tid for hjemreise. Bussen startet presis kl. 13. Slitne og fornøyde slumret vi litt i bussen, og etter en stund fikk vi trimmet hjernen ved at Anne Kristine utfordret oss i en kon-

Blide søstre med en forfriskning før middagen.

Søstre på ekskursjon ved Nyköpingshus.

kurranse, hvor vi skulle finne to deler som skulle passe sammen i et ordtak. Etter en kort stopp, tok vi fatt på siste etappe. OM Ellen takket UM May for arbeidet med denne flotte turen. Hun overrakte henne en nydelig vase designet av Finn Schöll. UM fikk også våre symbolske 3 rosa nelliker, og disse ga hun videre til vår dyktige svenske sjåfør. Det var en hyggelig gest.

Ca. kl. 19 var vi framme ved Villa Nore, og 18 glade søstre kunne takke hverandre for en begivenhetsrik helg.

*Kari Skadsheim
Lena Utsigt Karlsen*

OM Ellens tale

Først av alt vil jeg gratulere dere nye, Rebekka-søstre, som i aften er blitt en del av en verdensomspennende kjede av kvinner som tror på noen felles grunnleggende verdier, nemlig: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Gratulerer med dagen.

Jeg vil takke for sist. Det er virkelig stort at vi kan samles på denne måten fra 3 ulike nasjoner. Vår egen Eks Rådspresident Guro Lie, som var en av initiativtakerne til 3-riksmøtene har dessverre vært syk, men er på bedringens vei. Hun ba oss hilse så mye til alle søstre. Jeg skal også hilse fra Eks OM Reidun Lie Larsen.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Så vil jeg takke så inderlig for invitasjonen til dette nye 3-riksmøte, og ønske våre svenske søstre lykke til med arrangementet. Vi har lenge planlagt og gledet oss til denne helgen. Det er godt å treffes igjen. Senest i april 2010, var vi samlet på Mysen, og som dere minnes, knyttet det seg en del usikkerhet til besøket fra Finland, da vi alle husker askeskyen over Island. Men dere kom frem, og vi var lykkelige.

Det er godt å møtes annethvert år. Vi opplever det som riktig og viktig at vi ivaretar denne tradisjonen også for fremtiden, med nye søstre som kommer til. Jeg personlig har vært her i Nyköping 2 ganger. Den første gangen var jeg eneste søster med hvit krage. Det glemmer jeg ikke, og derfor er det så nærliggende for meg å tenke på hvordan dere nye Rebekka-søstre opplever denne aftenen.

Søstre, brødre, hånd i hånd vil vi fremad stævne
Og i sann Odd Fellow ånd yde,
hva vi evne.
Da skal framtidsdagen gry,
bringe fred og glede,
Bære frugt i tider ny, gjøre sterk
vår kjede.

Vi har bragt med oss en hilsen til dere nye søstre: 3 rosa nelliker, som er vår logehilsen til dem vi vil ære. Symbol på Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Til Loge 23 Cecilia, har vi tatt med oss en Rebekka-figur og en blomsterbukett, som jeg gjerne vil overrekke til Søster Overmester.

Så kjære søster, rekk meg hånden. De vakre minner, i mitt hjerte bor. De gjemmes nå, på nytt i Vennskapsånden.

Blant alle søstre, her på denne jord. (Et vers av Ingar, mannen til Eks. Storrepresentant Lena).

Tradisjonen tro har vi også i år med en sang som søstrene fra Norge nå vil framføre. Den er også diktet av bror Ingar.

Før vi synger, vil jeg utbringe en skål for alle våre søstre.

Anne Kristine Løken og en av de svenske søstrene utenfor NK-villaen.

Lunsj i NK-villaen.

Om å stole på sin tro

Det var gudstjeneste i kirken i en liten amerikansk fjell-landsby. Presten talte over temaet hvor viktig det var å tro, og å stole på sin tro.

Det var en fin og solrik dag. Da gudstjenesten var over, fikk presten lyst til å gå en tur opp i fjellet. Etter hvert kom han opp på en topp. Det var nå på tide å snu og gå hjemover. Men bortenfor fjelltoppen så han kanten på et stup. Han gikk bort for å kikke ned før han gikk hjemover. Da snublet han plutselig i en løs sten, og falt utfor stupet. Han slo ut med armene, og fikk mirakuløst tak i ei lita bjørk som hadde slått rot i en fjellsprekk og vokste ut i fjellsiden.

Der hang han uten mulighet til å komme seg opp. Han kikket ned. 70 meter under seg så han rett ned i en steinrøys. Da rettet han blikket opp mot himmelen og ropte: Å GUD, HVIS DU FINNES SÅ HJELP MEG! Straks hørte han en sterk og rungende røst over skyene: JEG ER HER, HVIS DU STOLER PÅ MEG SÅ SLIPP TAKET! Presten kikket på nytt ned i steinuren, 70 meter under seg. Så rettet han igjen blikket mot himmelen, og roper: ER DET NOEN ANDRE DER OPPE?

Prem Rawat

Sommertur for Rebekkaloge nr. 31 Cecilia til Soli Brug

Mandag 11. juni reiste ca. 55 forventningsfulle søstre på sin årlige sommertur. I år gikk turen til idylliske Soli Brug – rett nord for Sarpsborg.

På bussturen var det både bespising (med godt drikke til) og allsang, så vi var i "det beste lune" da vi ble ønsket velkommen av gallerist Ole Dørje.

Han tok oss med inn i tømmerstua som billedkunstneren Jan Baker disponerte. Her var bilder på alle veggene. Det store maleriet "Stjernenatt" tok en hel vegg alene. Utstillingen hans omfattet 4-5 malerier og over 30 trykk – mange nye. Bakersønnen Jan Johnsen – som ble tatt opp på Statens Håndverks og Kunstindustriskole som 15 åring – tok navnet Jan Baker. Han er maler, grafiker og materialkunstner, og kjent for sin fabel og fantasiverden.

Han har utviklet en meget spesiell variant i sin grafikk, som få i Norge behersker. Bildene hans er ofte preget med gull/sølv/metall som gir et fantastisk "skinn". I 2005 ble Jan Baker tildelt Kongens fortjenestemedalje i gull. Ole Dørje orienterte om de andre utstillerne på årets sommerutstilling. Vi fikk tid til å bese flere veteraner innenfor norsk kunst før vi møttes til spekemat i "Smia". I Stikkastua var Finn Hald representert med sine skulpturer, og vi kom inn i hans karakteristiske

eventyrverden. Fugler, fabeldyr og folk i ulike relasjoner og situasjoner – med humor og undertoner som treffer alle.

Inger Sitter (83) regnes som en av våre fremste kunstnere, og deltar på Soli for første gang. Hun stilte ut i Stabburet, og viste flere nye grafiske arbeider – hennes uttrykksform er nonfigurativ.

Glasskunstner Kari Ulleberg var også representert. Hun har i en årrekke vært designer for Hadeland Glassverk, og ønsker å lage glass som får en plass i menneskenes hverdag.

I Kontorbygningen stilte Fredrikstadkunstneren Erik Formoe ut – han viste 47 kunstverk – akrylmalerier og litografier i flotte farger.

Eva Dørje-Berg var som vanlig representert i "Bryggerhuset" med sin svært populære og frodige dekorerte keramikk – rett fra verkstedet på Soli Brug. Her har hun arbeidet som keramiker i over 60 år og er fortsatt like produktiv og entusiastisk i sitt arbeid. Vi var også innom rammeverkstedet.

Etter å ha beundret utstillingen, samlet vi oss i "Smia". Der sto spekematen klar på nydelige dekkede småbord, pyntet med friske markblomster.

Søsterskillingen, ved Torill Lindahl Krogh, ønsket oss velkommen. Praten gikk livlig mens vi koste oss med deilig mat og drik-

ke. Før kaffe og napoleonskake fortalte Ole Dørje meget fengende om historien til Soli Brug. Allerede på 1600-tallet ble det skåret tømmer på Sanne og Soli Brug. I perioden 1860-1880 var bruket Nord-Europas største med 22 oppgangssager og ca. 600 arbeidere. I 1925 kom dampsga og driften nedlagt.

Familien Dørje-Berg har siden 1975 overtatt og restaurert de gjenværende bygningene. Den første utstillingen ble holdt i 1978 med Reidar Fritzvold.

Torill Lindahl Krogh takket Ole Dørje og våre to trygge sjåfører, str. Bjørg og Jan med vakre ord og blomster.

OM Ellen overbragte hilsninger og ønsket alle søstrene god sommer.

Str. May Loe Trippestad orienterte om julemessa og delte ut lodd-bøker.

Invitasjoner til vårt 50-års jubileum (17. nov. 2012) ble delt ut.

Str. Åse Karin Røsand informerte om at på ettermøtet den 24. sept. 2012 vil Bjørn Opjordsmoen og Svein Hellerud komme og fortelle om SOS barnebyer.

En stor takk til Søsterskillingen for planlegging og gjennomføring av en minnerik tur.

Som vi sang på bussen: Blant alle damer i øst og vest, er Logens yndige aller best!

Solveig Erdal Wedding

Det myldret av søstre på Soli Brug og spekematen smakte nydelig.

4 Nye søstre i Loge nr. 31 Cecilia

Lill Margrethe Eiken Hanssen født 26.12.1959 på Kolbotn. Flyttet fra Vestby til Indre Østfold nå i høst. Lill er gift og har 3 voksne barn. Er utdannet sykepleier, og arbeider som seksjonsleder i BUP

avd. Askim, en avdeling under Sykehuset Østfold. På fritiden er hun glad i å lese, strikke, høre på god musikk, trene, og har nå begynt på en mastergrad i ledelse ved Høgskolen i Østfold. Jeg har kjent Lill i mange år gjennom Askim Janitsjar, og hun er en positiv, varm god jente med omsorg for andre, så hun blir et fint tilskudd til vår loge. Jeg ønsker henne hjertelig velkommen til oss.

Vigdis Bye

Henni Østby er født 25.05.60 i Hammerfest. Hun er utdannet anestesisykepleier og har jobbet på Rikshospitalet i Oslo siden 1985.

Henni er gift med Magne og de har til sammen 3 sønner, men ingen barnebarn enda! Siden 2000 har de drevet firmaet Vom og Hundemat, og de flyttet til Trøgstad fra Askim i 2003. Hun har tidligere bodd både i Oslo og i Bærum. Hennis store hobby er blomster- og hagearbeid, men også strikking og turer i skog og mark får hun tid til. Jeg tror Henni vil få stor glede av logen og logen av henne.

Sunne Maurtvedt

Marit Natrud er født 07.11.42 og er odelsjente fra Båstad. Skilt, og har 2 barn og snart 2 barnebarn. Marit er utdannet faglærer i ernæring, helse og miljø, og videreutdannet

i spes. pedagogikk og miljøfag. Hun har blant annet bodd 18 år i Oslo, 3 år i Skien og 1 år i Mysen før veien gikk hjem til gården i Båstad. Marit har vært yrkesaktiv i næringslivet, grunnskole, videregående og høyskolenivå. Hun har stor interesse for mennesker, blomster, urter, kunst og ikke minst mat fra alle verdens land.

Går nå med stor iver inn får bestemorrollen.

Sunne Maurtvedt

Anne Karin Gillingsrud født 8. april 1945 i Oslo. Flytta til Ski i 1947 og til Båstad i 1954. Anne Karin er eldst av 4 søsken. Etter framhaldskole og folkehøyskole

jobbet hun ett år på Ullevål Sykehus. Deretter ble det husmorskole i Høland, før hun begynte på barn- og barselspleie i Sarpsborg.

1. mars 1966 begynte hun på fødeavdelingen ved Askim Sykehus. Der var hun til den ble lagt ned 1. oktober 1985.

I 1967 gifta Anne Karin seg med Knut Gillingsrud fra Båstad. De har 3 barn og 5 barnebarn.

Etter noe tid hjemme begynte hun å jobbe på Trøgstad Bo- og Servicesenter. Der var hun frem til hun gikk av med pensjon i 2007.

Anne Karin fyller nå pensjonstilværelsen med gamle foreldre, mann, barn og barnebarn.

Bjørge Skjenneberg

Hender

Kjærlig ser hun på ham over bordet
litt skjelvende løfter han kaffekoppen.
Hendene hans – engang så sterke og smidige
arbeidshender som aldri unte seg hvile.
De som heftig hadde favnet henne inntil seg
– som stødige geleidet i dansen
– som strøk henne ømt over kinnet
– som ga henne blomster og foldet seg til bønn.
Hun trenger ikke lete etter store ord
et lite håndtrykk mellom dem er tilstrekkelig.

Gunn Sandvig

REDAKSJONSKOMITE I NORE-NYTT

For nr. 32 CECILIA:

Toril Natrud, Tel.: 91318242
E-post: toril.natrud@gresvig.no

Gunn Sandvig, Tel.: 95819585
E-post: sarsandv@online.no

Tove Granli, Tel.: 69828998 / 90098884
E-post: tove.granli@gmail.com

For nr. 62 HÅKON HÅKONSSON:

Halvor Kure, Tel.: 69884967 / 93083524
E-post: hakure@gmail.com

Jan Isaksen, Tel.: 69826437 / 92225519
E-post: janisaksen@ymail.com

Rebekkaloge nr. 31 Cecilia 50 år

Det var i alt 21 gjester og 73 egne søstre som deltok på Festlogen på Villa Nore i anledning Rebekkaloge nr. 31 Cecilias 50 års jubileum lørdag 17. november.

CM og Insp. førte først egne søstre, så gjester inn i en høytidelig og vakker prosesjon.

OM åpnet festlogen og ba så CM hente og føre inn Stor Sire Morten Buan, Eks Rådspresident Guro Lie og DSS Unni Beathe Bergsland. CM anførte Ærestegnet og de ble ført til sine reserverte plasser i salen.

OM ønsket alle velkommen i anledning 50 års jubileet. Det var et ritualet og den flotte musikken gjorde et sterkt inntrykk på oss. Det ble en høytidelig og flott begynnelse på vårt jubileum.

I spisesalen var bordet ett syn for øyet, med vakre blomsterdekorasjoner i hvitt og grønt laget av to av våre egne søstre, søstrene Laila og Anne Lina Fimland.

UM May Sørby ba alle finne sine plasser ved bordet, og anmodet så søster OM føre Stor Sire Morten Buan, Eks Rådspresident Guro Lie, DSS Unni Beathe Bergsland, DSS Gerd Strand, Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen, Storrepresentant Lene-Marie Eek og chartermedlem søster Marit Kolstad til deres reserverte plasser ved bordet.

På søster OM vegne ønsket UM May Sørby alle velkommen til denne jubileumsmiddagen. Hun tok for seg Vennskap. Vennskap hva er det? Vennskap er en sårbar plante. Stell godt med den, se til den ofte.

Vann den etter behov, rens bort ugress ved rota og gi den stor plass midt i lyset.

Da vil den stadig sette nye skudd og løfte livet ditt med vekst og velvære. La dette være symbolet på vår loge som ble stiftet for 50

Aperitiff før bordsettingen.

Cecilias UM, May Sørby ønsket velkommen.

år siden av noen fantastiske søstre. Takket være disse søstrene, har Loge nr. 31 Cecilia opp gjennom årene fått nye skudd og løftet oss opp til det vi er i dag.

Menyen bestod av:
Forrett: Skaldyrfristelse, hvitvin fra Ungarn – Hiltorp.
Hovedrett: Elgstek med grønnsaker, rødvin fra Australia – Aussie.
Dessert: Hjemmelaget karamellpudding med krem.

Stor Sire Morten Buan utbrakte Kongens Skål, og vi sang Kongesangen. Storrepresentant Lene-Marie Eek skålte for Den Uavhengie Norske Storloge mens alle ble stående.

Vi sang Rebekkaloge Cecilias 50 års sang, som var skrevet av vår søster Sol Johansen.

UM May Sørby fortalte en morsom historie fra Elgjakta, og vi sang så "De vakre minner", skrevet av bror Ingar Karlsen.

Det var Stor Sire Morten Buan som holdt den første talen ved bordet.

Han gratulerte med dagen og takket for invitasjonen. Målet for vår orden er å få med seg grunnverdiene som skal gjøre oss til å bli bedre mennesker. Etterleve disse bud Vennskap, Kjærlighet og Sannhet og la vekt på at det er det indre som teller.

Odd Fellow Ordenens Landssak 2011-2013 går til å bygge SOS-barneby i Malawi. Vårt mål er å samle inn kr. 500,- pr. medlem. Rebekkaloge nr. 31 Cecilia er godt i gang og ligger an til å få ett av husene oppkalt etter seg. Han understreket at vi var privilegerte som hadde disse vakre lokalene, og han berømmet søster

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Stor Sire Morten Buan i ivrig samtale med OM Ellen Haarr Nuttall og Eks Rådspresident Guro Lie.

Organist Solveig Gundelsby for orgelmusikken inne i Logesalen. Han ba chartermedlemmene Eks Rådspresident Guro Lie som var UM og søster Marit Kolstad som var Sekretær i det første kollegiet om å reise seg og takket for deres innsats, og overrakte OM Ellen Haarr Nuttall en blomstervase med innskripsjon.

Neste tale kom fra vår egen OM Ellen Haarr Nuttall, som takket de som grunnla vår loge. En høytid som denne gjør seg ikke selv og hun rettet en stor takk til Jubileumskomiteen.

Det var videre hilsninger med gaveoverrekkelser fra alle våre

Stor Sire Morten Buan taler.

gjester, så vel fra Leir og Loger i vårt distrikt som fra Vennskapslogene i Finland og Sverige.

Neste taler var OM i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson Kåre Mons Bye som gratulerte med 50 år, og

Cecilias OM takket.

spesielt til chartermedlemmene Eks Rådspresident Guro Lie og søster Marit Kolstad. Han ba OM Ellen Haarr Nuttall komme fram og han overrakte ett CM regalie.

OM Eva Eliassen Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens gratulerte med 50 innholdsrike år og overrakte en pengegave på vegne av alle Rebekkalogene i distrikt nr. 7.

Hovedmatriark Astrid Westheim, Rebekkaloge nr. 21 gratulerte og ønsket oss lykke til i det videre arbeidet og overrakte en pengegave til OM.

Den neste på talerlisten var Eks OM Maud Eldenäs fra vår Venn-

OM Kåre Mons Bye hilste søstrene.

skapsloge, Rebekkaloge nr. 23 Cecilia, Nyköping Sverige. Hun leste en hyllning på rim (gjengitt på neste side) og også hun overrakte en pengegave.

Hovedmatriark Solveig Hunstad, Rebekkaloge nr. 2 Borg overrakte en pengegave og rettet en stor takk til OM Ellen Haarr Nuttall for den fine festlogen. Hun ønsket lykke til med nye 50 år på vegne av alle matriarkene.

DSS Gerd Strand fra vår Vennskapsloge Rebekkaloge nr. 18 Selma Lagerlöf, Sverige, var glad for å ha Rebekkaloge nr. 31 Cecilia som vennskapsloge.

Hun ønsket spesielt chartermedlemmene Eks Rådspresident Guro Lie og søster Marit Kolstad mange fine år. Hun hilste fra sin Stor Sire og overrakte pengegave og Logeblomster til OM Ellen Haarr Nuttall.

OM Margaretha Biström fra Vennskapsloge nr. 12 Dagmarkällan, Finland takket for innbydelsen og gratulerte med 50 år. Hun hadde med seg hilsninger fra sine søstre i Dagmarkällan og overrakte OM en lysestake som var formet som et reinsdyr.

OM Annikken Helgar, Rebekkaloge nr. 50 Kjeden takket for innbydelsen fra sin loge, Rebekkaloge nr. 17 Unitas, Rebekkaloge nr. 50 Kjeden og Rebekkaloge nr. 38 Astrid. De ønsket oss lykke

Maud Eldenäs holder tale til jubilaranten.

Jubilate Cecilia

Högt ärade vänloge

En hyllning nu från Sverige tag,
På denna din högst speciella dag.
Då ditt namn blir nämnt med varma ord,
Av gäster komna till festprydda bord.
En fröjd att se dig så pigg och kry,
Som vore du nästan alldeles ny.
Fast vi vet, du har verkat en längre tid,
Och lärt mången syster om vänskapens frid.
Och arbetat tråget för allas bästa,
Men även hunnit, oss, av och till gästa.
Vid trenationsmöten vi så strålat samman,
I høgtidlig allvar och underbar gamman.
Hoppas du märker, den glädje vi känner,
Över att räknas som dina vänner.
Gemenskapens värme du frikostigt giver,
Till oss alla, med kärleksfull iver.
Må kärlek, fortsatt finnas i det du gör,
Ty utan kärlek människan dör.
Med kärlek kan hon utgiva alt,
Och få tillbaka tusenfallt.
Och kärlek finns, rundt kring dig här,
Bland systrar som med kärt besvär,
Styr fram mot nästa fetio år.
Då vi, som nu, utropa får

Jubilate Cecilia

og framgang, og håpet på godt samarbeide i fremtiden og overrakte en pengegave.

Eks Storrepresentant Kari Skadsheim leste en hilsen fra en tidligere Ceciliasøster Birthe Rømyr.

UM ga ordet til OM Ellen Haarr Nuttall som takket for ett muntert og hyggelig taffel. Hun var full av ydmykhet og takknemlighet over så mange fine ord, hun takket alle gjestene for gavene som vi skal ta godt vare på.

Hun rettet en spesiell takk til UM og Privatnevnden, takket brødrene som hadde stått for maten og serveringen. OM takket og overrakte blomster til Stor Sire Morten Buan, og chartermedlemmene Eks Rådspresident Guro Lie og søster Marit Kolstad og

takket for hva de har gjort for vår loge.

I forbindelse med 50 års jubileet skal det gis en gave til en forening i nærmiljøet som jobber for

kreftsaken. Det har blitt besluttet at gaven på kr 30.000,- skal bevilges til Brystkreftforeningen i Indre Østfold.

UM May Sørby leste takkebrev fra foreningen v/ formann Elisabeth Stub Christiansen, som gratulerte med dagen. Vi fikk en figur laget for Brystkreftforeningen kalt 'Omsorg'. Den gis til medlemmer eller andre som har gjort seg fortjent til den, noe de syntes Rebekkaloge nr. 31 Cecilia i høyestegrad hadde gjort.

DSS Unni Beathe Bergsland takket for maten, for Skalldyrfristelse, Elgstek og hjemmelaget Karamellpudding.

Hun takket OM og alle søstrene for den flotte opplevelsen det hadde vært.

UM hentet inn og takket de 12 brødrene som hadde stått for serveringen, og våre to kokker bror Arne Sørby og bror Frank Johansen som alltid stiller opp. Tusen takk. Hun takket søster Karen Susanne Maurtvedt, søster Bodil Torp Huse og søster Boya Evenesen som hadde laget den velsmakende Karamellpuddingen.

UM ga mikrofonen til Benedicte Viktoria Remøe, som underholdt oss med vakker sang, det var stormende applaus fra takknemlige tilhørere.

Som avslutning på festmåltidet sang vi sammen 'Begynn i ditt eget indre dersom du vil fred på

Våre to Chartermedlemmer.

UM May Sørby takker fra v. UM Per-Olav Eek som organiserte servitørene og kokkene Frank Johansen, Arne Sørby og Roar Hansson.

jord'. Vi gikk fra bordet og inn i salongen hvor kaffe og kransekake sto klart.

Til avslutning dannet vi søsterkjeden og sang 'Snart slukkes lys og lampe'.

Vi gir all honnør til alle som har stått for dette arrangementet. Det var vellykket fra begynnelsen til slutt.

TUSEN TAKK

Sekr.

Benedicte Viktoria Remø underholdt med vakker sang.

Loge Cecilias start og utvikling i Indre Østfold

19. september 1961 var 16 søstre fra Mysen og Askim samlet til møte hos Elsa Hansen med den hensikt å danne søsterforening i Indre Østfold. Det ble besluttet at søstrene Elsa Hansen, Guro Lie, Martha Solberg og Svanhild Støen skulle søke Storlogen om tillatelse til å danne søsterforening.

12. oktober samme år ble instituerende møte holdt i Festivitetsens lokaler i Mysen. Eks Rådspresident Ragnhild Evjen og 20 søstre fra Askim og Mysen, 6 brødre fra Håkon Håkonsson og 20 søstre fra Loge nr. 17 Unitas var tilstede.

Foreningen fikk navnet Indre Østfold Rebeikkaforening med følgende styre: Søstrene Elsa Hansen formann, Marit Kolstad viseformann, Guro Lie sekretær, Gunvor Andresen kasserer og Martha Solberg arkivar.

Cecilia ble navnet på den nye loge. Cecilia var datter av Håkon Håkonsson som var født i Eidsberg. Navnet har derfor tilknytning til stedet.

Loge nr. 31 Cecilia ble instituert i Mysen 17. november 1962. 100 søstre og brødre var tilstede.

Chartermedlemmene for den nye loge. Bak fra v.: Str. Marit Kolstad og Guro Lie. Foran: Svanhild Støen, Elsa Hansen, Martha Solberg.

Følgende valgte embetsmenn ble installert:
OM Elsa Hansen – UM Guro Lie
Sokr. Marit Kolstad – Kass. Gunvor Andresen
Skattm. Svanhild Støen

Loge nr. 31 Cecilia ble innviet i Festivitetsens restaurant "Orion".

Sommermøte i Loge 62 Håkon Håkonsson

Torsdag 7.juni kl.18.30 møtte 58 brødre, ledsagere og enker etter avdøde brødre ved porten til Trøgstad Fort. Samlet kjørte vi deretter opp til toppen hvor Rolf Thomassen og Rolf Gjestang skulle gi oss en innføring i fortets historie.

Begge kom til Trøgstad som befal til Nike, og begge ble boende her. De er nå medlemmer i Fortets Venner hvor Gjestang er leder. Han var også i flere år områdesjef i HV, og sørget for at Heimevernet etablerte seg på Trøgstad Fort. Thomassen var en periode kommandant i Nike.

Vi benket oss i Fortets Venners lokaler. Dette var tidligere B-batteriet hvor det var nedgang til ganger, kontorer og kommandosentral i fjellet. Dette ble bygget inn av Nike med tre bombesikre rom. Utenfor finner vi en bevart radar-kuppel, to utstilte raketter og en utsiktsplattform hvor det er utsikt til den norske fjellheimen. Her finner vi også Pers-hytta, bygget til ære for avdøde br. Per Sannum. Rolf Gjestang ga oss en innføring i fortets historie, mens Thomassen fortalte om Nike.

Karlstad forliket besluttet en demilitarisert sone langs grensen på 1,5 mil på hver side. Dette førte til at Ørje Fort ble nedlagt og ødelagt. Fredriksten festning var for stor til å bli ødelagt, men den ble avmilitarisert. Da vi løsrev oss fra Sverige i 1905, var det på nytt aktuelt å tenke på forsvar mot øst. Her i distriktet fikk vi Fossum-galleriet, Høytorp- og Trøgstad Fort. Det ble kjøpt et skogareal fra 12 gårder i Trøgstad til en pris av kr. 10 pr. dekar, samt kr. 1 pr. kubikk tømmer og 40 øre pr. reis med ved.

I 1910 ble skogen hogget og anleggsarbeidet var i gang. Stein ble hugget og sprengt, og kjørt vekke av bønder. De fikk 10 øre timen, samt 1 kr. dagen for hesten. Lasset skulle være på 300 kg. Avvik ble påtalt med advarsel første gang, men annen gang ble vedkommende byttet ut. I 1917 begynte

Deltakerne på sommermøtet samlet på plassen hvor rakettene er oppstilt.

God mat hører med. Helt til venstre våre to «guider/foredragsholdere».

Våre eminente kokker, Frank Johansen og Arne Henning Sørby takkes av bror Undermester Per-Olav Eek.

montering av kanonene. De kom fra Fredriksten til Slitu stasjon. Her ble panser-ringene lagt på sleder trukket av 16 hester og deretter vinsjet på plass. 1918 var de på plass, og i 1922 ble de to siste montert. Fortet besto nå av 1,3 km. tunneler, 3 kanonbatterier og 5 infanteriverk med tilsammen 500 meter skyttergraver.

13.april 1940 kom tyskerne nordfra fra Oslo for å innta Trøgstad

Fort. Ved Kolbjørnrud ble de stoppet av ildgivning fra lokale norske soldater, og kanonild fra fortet. Denne ble ledet av sersjant Orderud fra Kolbjørnrud over telefon. Tyskerne måtte trekke seg tilbake til Fetsund hvor deres kommanderende kaptein ble avsatt. De norske styrkene trakk seg nå tilbake, og tyskerne kunne innta fortet. Soldatene der ble avvæpnet og dimittert mot å love å ikke gå til

kamp mot tyskerne mer, da ville deres eiendommer bli konfiskert. På fortet hadde det vært et splittflagg som ble heiset for prominente gjester. Leirmesteren, løytnant Horgen, tok vare på flagget så ikke tyskerne skulle brenne det. Dette havnet hos hans etterkommerer, og for en tid siden ringte et barnebarn fra Lillehammer. Han hadde flagget, og donerte det til Fortets Venner.

Da tyskerne trakk seg tilbake i 1945, etterlot de seg krigsfanger. De ble internert på Trøgstad Fort inntil de ble sendt hjem. I 1946-47 ble det opprettet en radarstasjon hvor det ble holdt radarskole her. Denne varte fram til 1956 da det ble et ammunisjonslager etter Marshallhjelpen. Samme år ble også Nike etablert.

Dette var et rakettforsvar mot øst. Det ble opprettet et belte med Nike-baser nedover i Europa. Her ble det et forsvar av Oslo med baser i Trøgstad, Våler. Nes på Romerike og Asker. Etableringen skjedde 1959, og i 1960 var alt på plass med koordinering fra stasjonen på Måkerø.

I Trøgstad var ledelsen og radarstyringen på fortet, mens utskytningsbasen var på Havnås i Østre Trøgstad. Her var det en monteringsstasjon, da rakettene kom i deler. Det var også tre utskytningsstasjoner, hvorav en var godkjent

for atom-spiss. Det var imidlertid aldri atomvåpen i Norge. Rakettene var to-trinns 5 tonns Herkules. De hadde en enorm akselerasjon ved utskyting, og nådde overlydshastighet, 1000 km/t, da de hadde passert sin egen lengde. Utskytningsdelen falt snart ned, mens hoveddelen fortsatte mot målet, med en rekkevidde på 15 mil. Den var styrt av en regnemaskin på bakken som kommuniserte med en enhet i raketten og ledet den til målet. Denne maskinen var analog, og på størrelse med en stor skaphenger. I 1983 ble regnemaskinen digital, og antok størrelse med en stresskoffert. Rakettens stridshode var konstruert som en håndgranat. Den inneholdt 27.000 splinter som gikk hundre meter i alle retninger, og kunne senke flere fly om gangen. Svakheten med systemet var at de kunne ha bare en rakett operativ, og i luften om gangen. Hvert år var mannskapene på øvelsesskyting på Sardinia, og av og til i USA. Det var vernepliktige mannskaper, men mange utdannet seg innen f.eks. radar og fant en yrkeskarriere der.

Så kom Patriot, et system som kunne ha 7 raketter i lufta samtidig. Nike ble nå nedtrappet, og i 1991 nedlagt. Fortet ble overtatt av Trøgstad Kommune. Flere småbedrifter er etablert der. Trøgstad Dagsenter for yrkeshemmede driver vedproduksjon, og tre for-

eninger holder til her. Fortets Venner og Lions på toppen, og Gammelteknisk Forening nede ved porten. De samler, og restaurerer gamle landbruksmaskiner. Dette finansierer de med loppemarked og drift av Fortstua. Dette er den gamle gymnastikksalen til Nike, som nå er omgjort til kafé. Det var her vi samlet oss til bespisning og samvær etterpå.

Br. U.M. Per-Olav Eek ønsket velkommen. Vi benket oss ved småbord, og praten gikk snart livlig. I vintersemesteret ble det solgt lodd, som nå skulle trekkes. Gevinster var alt fra sølv-lysestaker til godt drikke. Br. U.M. foresto trekning og gevinstutdeling. Br. Frank Johansen hadde sikret de to siste flaskene med Håkon Håkonssen cognac fra Vinmonopolet til gevinster. Da de ble trukket, vant han den ene selv.

Br. O.M. Kåre Mons Bye takket for semesteret som hadde gått, og var glad for det gode frammøtet som hadde vært under semesteret. Br. U.M. takket foredragsholderne, Rolf Gjestang og Rolf Thomassen, og overrakte dem hver sin flaske vin. Han takket privatnevnden for innsatsen, og spesielt brdr. Arne Henning Sørby og Frank Johansen som mottok hver sin kurv fra Askim Frukt- og Bærpresseri. Og maten, spekemat og rømme-grøt, var som vanlig helt perfekt!

J.I.

Grasrotandel ved spill i Norsk Tipping

Til medlemmene i Cecilia

Loge Nr. 31 Cecilia er registrert i Frivillighetsregisteret i Brønnøysund. Vi deltar også i grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping.

Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som f.eks. Lotto/tipping.

Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går dette automatisk hver gang medlemmet kjøper et nytt spill.

Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er: **988 920 053.**

Skattmester

Til medlemmene i Håkon Håkonsson

Loge Nr. 62 Håkon Håkonsson er nå registrert i Grasrotandelordningen.

Logen oppfordrer sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping. Dette gjøres ved å oppgi logens organisasjonsnummer ved kjøp av spill som for eksempel Lotto/Tipping.

Når organisasjonsnummeret er registrert på spillkortet i Norsk Tipping går det automatisk hver gang medlemmet kjøper spill. Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Logens organisasjonsnummer er: **989 036 262.**

Nye brødre i Loge Håkon Håkonsson

Vi ønsker **Rolf Gunnar Laven** født 14. november 1941 velkommen til Odd fellow ordenen!

Barne og ungdomstiden opplevdes på Hisingen i Göteborg, Sverige. Utdannet forstmann ved Ljungbyhed i Skåne. Han arbeidet på hovedkontoret for sødra Sveriges skogseiere fra 1969 til 1973. Deretter ble det Norge og kjølebransjen, med jobb hos Lars Eric Herrstrøm til 1987, da han startet eget i samme bransje. Firmaet ble solgt i 2008, ved oppnådd pensjonsalder. Han har siden 1979 vært medlem av Mysen mannskor som 2 tenor. Gunnar er kjent som en stille og rolig herre, med glimt i øyet og godt humør, men har sterke meninger når det trengs! Jeg håper at både han og vi vil trives i hverandres selskap og ser fram mot et langt medlemskap.

to barn og fire barnebarn. Han driver gården Torkelsrud og Hedemarken i Eidsberg og har gartneri med utsalg på gården. I tillegg er det kornproduksjon og skogsdrift. Han arbeidet som daglig leder på Torkelsrud Pukkverk før han ble gårdbruker. Han har vært med i kommunestyret i ått perioder og har vært ordfører i 16 år. Han har vært med i Heimevernet i 30 år og sluttet som avsnittsjef i 2007 med majors grad. Som fadder ønsker jeg han mange rike år i Odd Fellow.

Odd Martin Skarpholt, fadder

Øyvind Hanssen ble tatt opp som ny bror i Loge Håkon Håkonsson på vårt logemøte torsdag 27. september. Øyvind ble født på Rjukan 8. mars 1964. Han vokste opp i Nord-Norge og Indre Østfold. Han er utdannet allmennlærer med musikk, matematikk, samfunnsfag og har tilleggssutdannelse i spesialpedagogikk og ved musikkonservatoriet i Stavanger.

Etter mange års virke i skolen, jobber han nå i Akershus fylkeskommune hvor han koordinerer et regionalt karrieresenter som ligger i Ås.

I tillegg har Øyvind vært freelance musiker 25 år, hvor han har vikariert som organist i flere kirker i Indre Østfold, Mosseregionen og Follo. Han er gift med sin kjære Lill som for øvrig er søster i Loge Nr. 31 Cecilia.

Jeg ble kjent med Øyvind for mange år siden da han begynte som trombonist i Askim Janitsjar, hvor han har vært en god støtte-spiller og de siste årene som leder av korpset.

Det er meg en stor glede at Øyvind sa ja til min forespørsel om å bli kjent med Odd Fellow Ordenen og jeg er sikker på at Øyvind vil bli en aktiv og god tilvekst. Som fadder for Øyvind vil jeg ønske han velkommen som bror i vår Loge.

Kåre Mons Bye, fadder

Knut Jørgen Herland er født i Eidsberg 21. mai 1952. Han er gårdbruker og gartner, gift og har

*I V, K og S
bror Øivind Svendsby, fadder*

Hagestell på Villa Nore

Også i år har senioren i Håkon Håkonsson påtatt seg arbeidet med å holde det fint rundt Nore. Her er Gösta Ekmann i fint driv med gressklipperen.

HIJLP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Vellykket høstdugnad

Den 9. oktober 2012 hadde vi årets høstdugnad på Villa Nore. Vi er kjempefornøyd med oppmøtet denne gangen. På dagen – mens det ennå var lyst – jobbet herrene fra loge Håkon Håkonsson ute og to damer fra loge Cecilia inne. Herrene raket løv, sjekket takrennene og rettet opp kantene mot hellelagt gang og uteområdene ble ryddet. Damene vasket baren, pusset vinduer på kjøkkenet og tørket stov. Senere på dagen kom damene fra loge Cecilia. Vi fikk vasket stolseter og tepper i begge salene, vasket hovedrent på kjøkkenet, vasket vinduer, ryddet i kjeller og mye, mye mer. Etter en god innsats fikk vi servert kjøttsuppe med varme rundstykker og kaffe og kake!

Tirsdag 30. april 2013 er satt av til vårdugnad på Villa Nore. Da skal vi bl.a. vaske kjøkkenet, vinduer og prismekronene. Vi skal vaske uteplassen og sette ut hagemøbler, pluss mye, mye mer. Håper så mange som mulig kan sette av datoen og komme på dugnad selv om det er dagen før 1. mai!

Humøret er det ikke noe å si på! Her er Synnøve Heggen og Anne Floeng i arbeid på kjøkkenet.

Inger Johanne Krogh Gundersen og Turid Mohrsen i full sving med vasking av stolene i den lille salen.

Frøydis Alvim svinger kluten!

VENNSKAP
KJÆRLIGHET
SANNHET

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Cecilia har hatt julemesse i Villa Nore

Lørdag 24. november opprant med solskinn og fint vær – en god ramme for julemessen som Rebekkaloge Cecilia arrangerer hvert annet år. Mengder av flotte ting var lagt ut på salgsbordene – håndarbeider, julebakst, smykker, julekort var noe av det som kunne kjøpes. Stort lotteri med masser av fine gevinster ble trukket ved 15-tiden. De som ønsket fikk både mat og drikke og en trivelig prat i salongen. Resultatet etter tre hektiske timer var etter grovtelling ca. kr 75.000,-. Et flott initiativ – og resultat.

Folk strømmet til for å handle
De besøkende koste seg med kaffe og kaker.

..... og handlet gjorde de.
Kari Skadsheim solgte kaker.

Legenden om de fire lysene!

Fire lys brant på adventskransen. Det var helt stille, så stille at man kunne høre lysene snakke til hverandre.

Det første lyset sukket og sa:
«Mitt navn er fred. Jeg skinner klart, men menneskene vil ikke ha fred, de vil ikke ha meg».
Lyset ble mindre og mindre, til slutt slukket det helt.

Det andre lyset sa:
«Mitt navn er tro. Men jeg er blitt overflødig. Menneskene vil ikke vite av Gud lenger. Det er meningsløst at jeg brenner».
Så slukket det andre lyset.

Bedrøvet og med lav stemme sa det tredje lyset:

«Mitt navn er kjærlighet. Jeg eier ikke lenger kraften til å brenne. Menneskene overser meg. De ser bare seg selv og ikke de andre som de skulle elske»,
også det tredje lyset sluknet.

Et barn kom inn i rommet, så på lysene og sa:
«Dere skal da lyse og ikke slukne», med øynene fulle av tårer. Da hørtes plutselig stemmen til det fjerde lyset:

«Vær ikke redd! Så lenge jeg brenner, kan vi tenne de andre lysene igjen. Mitt navn er håp».

Og barnet tok en flamme fra håpets lys med en fyrstikk og tente igjen alle de andre lysene.

**Jeg
holder
ditt
hode**

Jeg holder ditt hode
i mine hender, som du holder
mitt hjerte i din ømhet
slik allting holder og blir
holdt av noe annet enn seg selv.

Slik havet løfter en sten
til sine strender, slik treet
holder høstens modne frukter, slik
kloden løftes gjennom klodens rom.
Slik holdes vi begge av noe og løftes
dit gåte holder gåte i sin hånd.

Stein Mehren

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Et lite glimt fra hverdagen:

Tyttebærtid

Jeg gikk og verket etter å komme i skogen om dagen. Jeg visste jo at skogen var full av tyttebær.

Så sa jeg til mannen min: Nå må jeg i skogen for å plukke tyttebær, vil du bli med. Aldri i verden, sa han. Jeg orker ikke gå i skogen, og du skal heller ikke dit. Husk vi er over 90 år. Husk og husk, sa jeg, må jeg huske på det. Ja, husk, sa han, husk hva som skjedde i fjor.

Ja, hva skjedde i fjor?

Jo, i fjor tok jeg bilen og kjørte til «min tyttebærskog», parkerte ved den lite trafikkerte veien, gikk bare ca. 100 meter inn i skogen. Der var det mye

tyttebær, og jeg hadde jo vært der mange ganger før. Jeg gikk rundt og plukket og koste meg i skogen. Det var mye bær, så det var ikke så stort område jeg plukket på, men jeg hadde med to store spann, så det tok jo litt tid.

Det første jeg gjorde da jeg kom inn i skogen, var å se på silutten på granskogen i den retningen mot veien. Men da spanna mine var fulle og jeg skulle gå mot veien, synes jeg at silutten på granskogen var lik i alle fire retninger. Jeg satte meg ned på en tue og lurte på hva jeg skulle gjøre. Jeg måtte jo være sikker, for hvis jeg gikk i gal retning, kunne

jeg forville meg inn i den store Ekebergskogen.

Heldigvis hadde jeg mobilen med. Jeg ringte til mannen min og sa: Jeg vet ikke i hvilken retning jeg skal gå ut av skogen, kan du komme med traktoren til der du ser bilen står og tute. Jeg er jo ikke langt inne i skogen så da hører jeg deg. Maken til deg, sa han oppgitt.

Men han kom da, han kjørte noen ganger fram og tilbake og tutet, slik at jeg kom meg ut av skogen. Men det blir nok ikke mere tyttebærtur på meg.

Boja

Odd Fellow Ordenens Landssak 2011-2013

Landssaken – er delt inn i tre faser – der **fase 1** nå er avsluttet, besto i å samle inn kroner 500,- pr. medlem i Ordenen. Dette skal totalt innbringe ca. 11 millioner kroner.

Fase 2 som nå forberedes, består i å verve faddere for SOS-barnebyer.

Det har vært holdt informasjon om dette på ettermøtene i både Cecilia og Håkon Håkonsson den siste tiden. Likevel bringer vi her litt informasjon om den videre gangen i Landssaken.

Fadderaksjonen gjennomføres som en aksjonsuke i regi av SOS-barnebyer. Uken 8.–15. desember er aksjonsuken.

Ved alle landets Ordenshus, 88 i tallet, skal det som avslutning på verveuken arrangeres en Lysaksjon. Våre loger i Indre Østfold har nedsatt en komité/aksjonsgruppe som planlegger dette arrangement som blir fra klokken 15.30 den 15. desember og et par timer fremover.

Verveuken avsluttes med en artistgalla på TV2 kvelden den 15. desember.

Lysaksjonen har som motto: **Vi tenner lys for verdens barn.**

Etter Cecilias julemesse den 24. november ble det

holdt informasjonsmøte om fadderrekrutteringen. May Gander fra Spydeberg fortalte om SOS-barnebyer og det ble informert om fadderverving, hva fadderskap innebærer og hvorfor det er viktig. Det ble også delt ut fadderbrosjyrer, verveku-ponger etc. som var kommet fra SOS-barnebyer sentralt. Det ble også delt ut vervebrosjyrer for å få flere medlemmer i våre Loger.

Fase 3:

Innsamlingsaksjon med bøsser for SOS-barnebyer. Hele Landsaksjonen har som motto: **Sammen for barn i Malawi**, og har solsikken som sitt symbol. Ideen med solsikken er: Som et frø trenger jord og vann for å spire, trenger et barn omsorg for å leve.

Konsept: Så et håp for barn i Malawi.

Bøssebærerene får 20-30 frøposer hver som skal selges for kroner 50,- eller mere.

Innsamlingsarenaer: 2 og 2 går på arbeidsplasser eller i lokalmiljøet. Stands på offentlige steder. Arrangement, eksterne eller i regi av logene.

Tidsplan: Vinter/vår 2013 rekruttere bøssebærere. April – markesføring fra SOS samt lokal markedsføring (lokal presse).

13.–20. april: Innsamlingsuken (jf. innsamlingen i 2003 til barnebyen i San Vicente, El Salvador).

Tanker fra en veteran som ikke tenker miljø

Dette innsenderbrevet sto i svensk Odd Fellowblad «SOFT» nr. 2-2012 og er overlevert Nore-Nytt av Kari og Magne Skadsheim til ettertanke.

Innlegget er oversatt fra svensk.

Jeg skulle betale i forretningen her om dagen og kassadamen kom med forslag om at jeg skulle ta med plastposer hjemmefra til "gjenbruk" ettersom det store forbruk av plastposer ikke er bra for miljøet.

Jeg unskyldte meg og forklarte at vi godt voksne ikke alltid har miljøet i tankene.

"Din generasjon brydde seg ikke tilstrekkelig om å bevare miljøet for kommende generasjoner", sa kassadamen. Hun hadde selvfølgelig rett – vår generasjon tenkte ikke miljø på samme måten i "vår tid".

Men hva hadde vi på "vår tid"? Etter lang fundering og ved å bringe tankene langt tilbake i tid så jeg hva vi hadde.

Da hadde vi melkeflasker som vi returnerte og mineralvannflasker som vi pantet.

Butikken sendte dem tilbake til meieri og brusfabrikk som vaske dem og benyttet dem igjen og igjen. Dett var virkelig gjen-

bruk, men vi tenkte ikke miljø.

Vi gikk i trapper for vi hadde ikke heiser eller rulletrapper. Vi gikk eller syklet til butikken når vi skulle handle, vi tok ikke bilen – hvis vi hadde noen – for å forflytte oss noen hundre meter. Men kassadamen har rett, vi tenkte ikke miljø.

Da vasket vi stoffbleiene, det fantes ikke «engangs». Vi tørket klær på tørkestativet ute i solen og ikke i et energiforbrukende monster. Våre barn arvet klær fra sine søsken og de var ikke alltid av siste merke. Men kassadamen har rett, vi tenkte ikke miljø da.

På "vår tid" hadde vi i beste fall en TV eller radio i huset, ikke en i hvert rom. TVen hadde en liten skjerm omtrent som et lommestørkle – ikke som halve Gotland. På kjøkkenet kuttet, blandet, vispet vi alt for hånd, vi hadde ingen maskiner. Når vi skulle sende eller pakket bort skjøre ting brukte vi avisapir som beskyttelse, vi hadde ikke bobleplast eller isoporkuler.

På den tiden startet vi aldri en bensinmotor for å klippe gresset, men dyttet en klipper for hånd. Vi fikk mosjon når vi arbeidet – derfor hadde vi ikke be-

hov for noe treningsstudio med elektriske løpemaskiner. Men kassadamen hadde rett, vi tenkte ikke miljø på den tiden.

Vi drakk vann fra springen i stedet for å kjøpe plastflasker med vann. Vi benyttet fyllepenn i stedet for å kjøpe ny hver gang den gikk tom.

Vi byttet barberblad i barberhøvelen i stedet for å kaste hele høvelen bare fordi bladet var sløvt. Men, vi tenkte ikke miljø den gang.

Den gang kjørte folk buss, ungdomene syklet eller gikk til skole eller aktiviteter i stedet for som i dag at foreldre driver rene taxi-bedriften med 24 timers service. Vi hadde en strømkontakt i hvert rom, ikke dusintalls kontakter.

Vi behøvde ikke mobiltelefon som sender signaler ut i verdensrommet for å finne nærmeste pizzarestaurant.

Ja, det er trist at dagens generasjon må beklage seg for at vi eldre generasjoner ikke forstår oss på miljøtenking.

Skjerp dere veteraner!

*Lennart Mattsson
108 Gästrikland
med 41 år i Ordenen*

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt – ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i dens arbeid.

Frist for levering av stoff til Nore-Nytt nr. 1-2013 er 15. april.